

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2004. október. 6.*

A T-356/02. sz. ügyben,

a **Vitakraft-Werke Würrmann & Sohn GmbH & Co. KG** (székhelye: Bréma [Németország], képviseli: U. Sander ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselek: A. Apostolakis és G. Schneider, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtt:

* Az eljárás nyelve: német.

a **Krafft, SA** (székhelye: Andoain [Spanyolország], képviseli: P. Koch Moreno ügyvéd),

az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának — a Krafft, SA és a Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG közötti felszólalási eljárással kapcsolatos — 2002. szeptember 4-i határozata (R 506/2000-4. és R 581/2000-4. sz. egyesített ügyek) ellen benyújtott keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
(második tanács),

tagjai: J. Pirrung elnök, A. W. H. Meij és N. J. Forwood bírák,

hivatalvezető: B. Pastor hivatalvezető-helyettes,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalánál 2002. november 29-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az OHIM-nak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. április 25-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozónak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. április 10-én benyújtott válaszbeadványára,

a 2004. május 5-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 A felperes 1996. június 5-én a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján közösségi védjegybejelentése iránti kérelmet nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).
- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a VITAKRAFT szömegjelölés volt.
- 3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapódás szerinti 1., 3., 4., 12., és 19. osztályokba tartozó árukkal kapcsolatban tették, amelyek az egyes osztályokhoz kapcsolódóan az alábbiaknak felelnek meg:
 - 1. osztály: „Ipari, tudományos, fényképészeti, mezőgazdasági, kertészeti, erdészeti vegyi termékek, különösen vegyi, ásványi, növényi alapú, feldolgozatlan mesterséges alapú vagy kerámia alapú vegyi termékek és szűrőanyagok, különösen akváriumokhoz és vízfelületekhez; feldolgozatlan műgyanták,

feldolgozatlan műanyagok; trágyák, vegyi tűzoltó szerek; fémek edzésére és hegesztésére szolgáló vegyi anyagok; élelmiszerek tartósítására szolgáló vegyi anyagok; cserzőanyagok; ipari rendeltetésű ragasztóanyagok”;

- 3. osztály: „Fehérítőkészítmények és egyéb, mosásra szolgáló anyagok; tisztító-, fényesítő-, súroló-, és csiszolószerek, különösen állatketrecekhez használt homokpapírok; szappanok; illatszerek, illóolajok, kozmetikai cikkek, hajmosószerek; fogkrémek”;

- 4. osztály: „Ipari olajok és zsírok; kenőanyagok; porfelszívó, portalanító és porlekötő termékek; tüzelőanyagok (beleértve a motorbenzineket) és világítóanyagok; viaszgyertyák, gyertyabelek”;

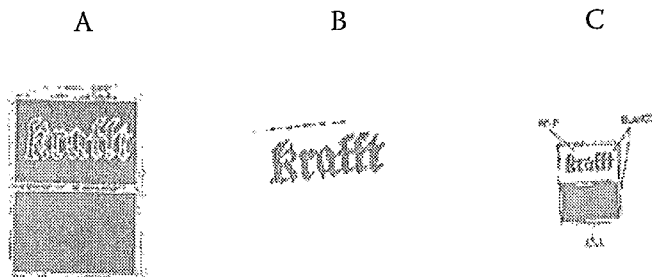
- 12. osztály: „Járművek; szárazföldi, légi vagy vízi közlekedési eszközök”;

- 19. osztály: „Nem fém építőanyagok; nem fémből készült merev építési csövek; aszfalt, szurok és bitumen; nem fémből készült hordozható szerkezetek; emlékművek nem fémből”.

⁴ A védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértésítő* 1998. április 27-i, 30/98. számában hirdették meg.

⁵ 1998. július 27-én a beavatkozó felszólalást tett a 40/94 rendelet 42. cikke alapján.

6 A felszólalás az alábbi ábrás védjegyeken alapult:

7 E védjegyek Spanyolországban az alábbi lajstromozások tárgyai:

— (az A megjelölés) 1995. május 5-i 1924081. sz. lajstromozása az alábbi, az I. osztályba tartozó termékek vonatkozásában: „Ipari, tudományos, fényképezési, mezőgazdasági, kertészeti, erdészeti vegyi termékek, különösen vegyi, ásványi, növényi alapú, feldolgozatlan mesterséges alapú vagy kerámia alapú vegyi termékek és szűrőanyagok, különösen akváriumokhoz és vízfelületekhez; feldolgozatlan műgyanták, feldolgozatlan műanyagok; trágyák, vegyi tűzoltó szerek; fémek edzésére és hegesztésére szolgáló vegyi anyagok; élelmiszerek tartósítására szolgáló vegyi anyagok; cserzőanyagok; ipari rendeltetésű ragasztóanyagok, különösen fagyálló, hűtőfolyadékok, ipari rendeltetésű ragasztóanyagok és vízhatlan kellékek, vegyi ragasztószerek” (a továbbiakban: A1 korábbi védjegy);

— (az A megjelölés) 1995. május 5-i 1924082. sz. lajstromozása az alábbi, a 3. osztályba tartozó termékek vonatkozásában: „Fehérítőkészítmények és egyéb, mosásra szolgáló anyagok; tisztító-, fényesítő-, súroló-, és csiszolószerek, különösen állatketrecekhez használt homokpapírok; szappanok; illatszerek,

illóolajok, kozmetikai cikkek, hajmosószerek; fogkrémek, különösen járműmotorok és porlasztók tisztítására szolgáló termékek, járművek fényezésére szolgáló viasz és más termékek, járműtisztítására szolgáló sampon, járművek textilborításának tisztítására szolgáló sampon, krómborítású termékek fényezésére és tisztítására szolgáló termékek, fénylő termékek felújítására szolgáló fényesítőszerek és más termékek” (a továbbiakban: A2 korábbi védjegy);

- (a B megjelölés) 1987. szeptember 5-i 1160484 sz. lajstromozása az alábbi, a 4. osztályba tartozó termékek vonatkozásában: „Ipari olajok és zsírok; kenőanyagok; porfelszívó, portalanító és porlekötő termékek; tüzelőanyagok (beleértve a motorbenzineket) és világítóanyagok; viaszgyertyák, gyertyabelek” (a továbbiakban: B korábbi védjegy);
- (a C megjelölés) 1984. február 20-i 1042443 sz. lajstromozása az alábbi, a 12. osztályba tartozó termékek vonatkozásában: „Járművek; szárazföldi, légi vagy vízi közlekedési eszközök; szárazföldi járművekhez készült motorok” (a továbbiakban: C1 korábbi védjegy);
- (a C megjelölés) 1984. július 20-i 1052802. sz. lajstromozása az alábbi, a 19. osztályba tartozó termékek vonatkozásában: „Nem fém építőanyagok; nem fémből készült merev építési csövek; aszfalt, szurok és bitumen; nem fémből készült hordozható szerkezetek; emlékművek nem fémből” (a továbbiakban: C2 korábbi védjegy).

⁸ A felperes kérte, hogy a beavatkozó a 40/94 rendelet 43. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően bizonyítsa a B, a C1 és a C2 korábbi védjegyek tényleges használatát. E kérelem kapcsán a beavatkozó 18 darab, a választékában szereplő különböző termékekre vonatkozó katalógust nyújtott be.

- 9 A 2000. február 24-i, 317/2000. sz. határozatában a felszólalási osztály a felszólalásnak részben helyt adott, miután megállapította az 1. és a 3. osztályba tartozó termékek azonosságát, majd elismerte a megjelölések hasonlóságát és következőképpen az összetévesztés veszélyének fennállását. Elutasította azonban a felszólalást a 4., a 12. és a 19. osztályba tartozó termékekkel kapcsolatban azzal az indokkal, hogy a beavatkozó nem szolgáltatott elegendő bizonyítékot a B, a C1 és a C2 korábbi védjegyek használatára vonatkozóan, különösen ami a használat jelentőségét és tartamát illeti.
- 10 2000. április 26-án a beavatkozó fellebbezett a felszólalási osztály határozata ellen, elsősorban arra hivatkozva, hogy a felszólalási osztály tévesen ítélte meg, hogy a 4., a 12. és a 19. osztályba tartozó termékekre vonatkozóan a korábbi védjegyek használatát alátámasztó bizonyíték elégtelen. Előadta egyebekben, hogy a korábbi védjegyekkel ellátott, az 1. és a 3. osztályba tartozó termékek és a védjegybejelentésben szereplő, a 4., a 12. és a 19. osztályba tartozó vitatott termékek hasonlóak, és azt kérte, hogy a lajstromozásra irányuló bejelentést a 4., a 12. és a 19. osztályba tartozó termékek vonatkozásában is utasítsák el.
- 11 2000. május 5-i levelével a felperes fellebbezett a felszólalási osztály határozata ellen, elsősorban azt kifogásolta, hogy a felszólalási osztály hasonlóknak ítélte a megjelöléseket.
- 12 Az OHIM negyedik fellebbezési tanácsa úgy ítélte meg a 2002. szeptember 4-i R 506/2000-4. és R 581/2000-4. sz. összevont ügyekben hozott határozatában (a továbbiakban: megtámadott határozat), hogy miután a beavatkozó bizonyította a B és a C2 védjegyek tényleges használatát a termékek egy részével – tudniillik a 4. osztályba tartozó „ipari olajokkal és zsírokkal; kenőanyagokkal” és a 19. osztályba tartozó „építési habarcsokkal és kiegyenlítő pépekkel” – kapcsolatban, részben megsemmisítette a felszólalási osztály határozatát. Megállapította, hogy fennáll a hasonlóság a védjegybejelentésben szereplő, a 4. osztályba tartozó „ipari olajok és zsírok, kenőanyagok, tüzelőanyagok (beleértve a motorbenzineket) és világítóanyagok” és azon termékek között, melyek vonatkozásában a B korábbi védjegy használatát bizonyították. Ezenkívül a fellebbezési tanács arra a megállapításra jutott,

hogy hasonlóság áll fenn a 3. osztályba tartozó, és az A2 korábbi védjegy által oltalomban részesített „tisztítószer” és a lajstromozásra irányuló bejelentés által megjelölt, 4. osztályba tartozó „porfelszívó, portalanító és porlekötő termékek” között. Ráadásul úgy ítélte meg, hogy hasonlóság áll fenn a lajstromoztatni kívánt védjegy által jelölt „nem fémből készült építőanyagok; nem fémből készült merev építési csövek; aszfalt, szurok és bitumen” termékek és az „építési habarcsok és kiegyenlítő pépek” termékek között, melyek vonatkozásában a beavatkozó a C2 korábbi védjegy használatát bizonyította. A fellebbezési tanács viszont – mivel úgy vélte, hogy a felszólalási osztály helyesen ítélte meg határozatában, hogy az adott termékek és megjelölések hasonlósága miatt fennáll az összetévesztés veszélye — a felperes fellebbezését teljes egészében elutasította. Ezenkívül részben elutasította a beavatkozó fellebbezését is elsősorban azzal az indokkal, hogy a „motorolajokon és -zsírokon; kenőanyagokon” (4. osztály) és az „építési habarcsokon és kiegyenlítő pépeken” (19. osztály) kívüli termékekkel kapcsolatban a beavatkozó sem a C1, sem a B, sem a C2 korábbi védjegyek tényleges használatát nem bizonyította, másodsorban pedig azért, mivel bizonyos, a 4., a 12. és a 19. osztályba tartozó termékek nem hasonlítottak az 1., a 3. és a 19. osztályba tartozó, az A1, az A2 és a C2 korábbi védjegyek által megjelölt termékekhez. Lényegében a közösségi védjegy lajstromozását az alábbi, a közösségi védjegybejelentésben szereplő termékekre utasította el: valamennyi, a Nizzai Megállapodás szerinti 1. és 3. osztályba tartozó termékre, valamint az „ipari olajokra és zsírookra; kenőanyagokra; porfelszívó, portalanító és porlekötő termékekre; tüzelőanyagokra (beleértve a motorbenzineket) és világítóanyagokra” (4. osztály), valamint a „nem fém építőanyagokra; nem fémből készült merev építési csövekre; aszfaltra, szurokra és bitumenre” (19. osztály).

Az eljárás és a felek kérelmei

- ¹³ 2003. január 8-án a beavatkozó kérte, hogy az eljárás nyelveként az angol nyelvet jelöljék ki. Mivel a kereset és a kérdéses lajstromozásra irányuló kérelem német nyelven került megfogalmazásra, e kérelmet elutasították, és az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 131. cikke 1. §-ának és 2. §-a harmadik bekezdésének megfelelően az eljárás nyelve a német nyelv lett.

14 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- részben helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot annyiban, amennyiben az helyt adott a Krafft SA társaság fellebbezésének, és amennyiben az nem adott helyt a felperes fellebbezésének;
- az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

15 Az OHIM és a beavatkozó azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el a keresetet;
- kötelezze a felperest a költségek viselésére.

Indokolás

16 Keresetének alátámasztására a felperes kettő jogalapra hivatkozik. Az első jogalap a 40/94 rendelet 43. cikke (2) és (3) bekezdéseinek és a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) 22. szabálya (2) bekezdésének megsértésén alapul, a második jogalap a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának a megsértésén alapul.

A 40/94 rendelet 43. cikke (2) és (3) bekezdésének és a 2868/95 rendelet 22. szabálya (2) bekezdésének megsértésére alapított első jogalapról

A felek érvei

- 17 A felperes úgy érvel, hogy a „motorolajok és -zsírok; kenőanyagok” és az „építési habarcsok és kiegyenlítő pépek” vonatkozásában a beavatkozó a korábbi védjegyek tényleges használatát nem bizonyította.
- 18 A motorolajokra vonatkozó, az állítólag 1992-ben kinyomtatott katalógus nem esik az 1993. április 28-tól 1998. április 28-ig tartó, releváns időtartamba.
- 19 Az állítólag 1993-ban, 1994-ben és 1996-ban nyomtatott katalógusok viszont a felperes szerint nem tartalmaznak semmilyen olyan elemet, amely a korábbi védjegyeknek a 4. osztályba tartozó „motorolajok és -zsírok” és a 19. osztályba tartozó „építési habarcsok és kiegyenlítő pépek” vonatkozásában történő használatát bizonyították volna.
- 20 A felperes elismeri, hogy a kérdéses katalógusok tartalmaznak bizonyos, a „kenőanyagokkal” kapcsolatos megjegyzést. Mindazonáltal úgy érvelt, hogy e megjegyzések nem felelnek meg a 2868/95 rendelet 22. szabálya (2) bekezdése követelményeinek. A bizonyítékok csak az 1993 és 1996 közötti évekre vonatkoznak, az 1997-es és 1998-as évekre nem. A felperes úgy ítéli meg, hogy amikor a védjegy használatával kapcsolatos bizonyítékok a releváns időszak csak egy részére vonatkoznak, elengedhetetlen, hogy a korábbi védjegy jogosultja bizonyítsa, hogy a használat legalább ezen időtartam során jelentős volt. A beavatkozó semmilyen, a korábbi védjegyek használatának jelentőségével kapcsolatos használható bizonyítékot nem szolgáltatott.

21 Az OHIM kiemeli, hogy a beavatkozó által a felszólalási eljárás során benyújtott katalógusok közül négy teszi lehetővé, hogy következtetéseket vonjanak le a használat időtartamával, természetével és helyével kapcsolatban, tudniillik:

— az „Emergiendo con fuerza” című, motorolajokra vonatkozó, 1992-ben kinyomtatott 1. katalógus, mely azt az adatot tartalmazza, hogy az említett árakat csak 1993 januárjától alkalmazzák;

— a kenőanyagokra vonatkozó, 1993-ban kiadott, „Lubricantes para automoción” című 2. katalógus;

— az 1994-es, zsírokra és kenőanyagokra vonatkozó, „Lubricantes para automoción” című 3. katalógus;

— az 1997-es, építési habarcsokra és kiegyenlítő pépekre vonatkozó, „Suelos industriales” című 4. katalógus.

22 Az OHIM azonban kételkedik abban, hogy a kérdéses katalógusok használható adatokat tartalmaznak a korábbi védjegyek használatának jelentősége vonatkozásában, olyan adatokat, melyeket a 2868/95 rendelet 22. szabályának (2) bekezdése megkövetelt annak érdekében, hogy a védjegyek tényleges használatát megkülönböztesse a pusztán fiktív használattól. Az OHIM szerint a reklámanyagok benyújtása elvileg elégséges bizonyíték lehet. Az OHIM-nak mindenesetre kétségei vannak a reklámanyagok terjesztésének jelentőségével kapcsolatos adatok szolgáltatásának szükségességéről. Elismeri, hogy jelen ügyben az ilyen adatok hiányoznak.

- 23 A beavatkozó a fellebbezési tanács érvelését fogadja el. Úgy véli ugyanis, hogy a 2868/95 rendelet 22. szabálya (2) bekezdésének követelményeit tiszteletben tartotta. A használat helye és annak bizonyítéka a beavatkozó Spanyolország különböző városaiban levő képviselőinek megjelöléséből következik. A használat időtartama és annak bizonyítéka a katalógusok nyomtatási időpontjából következik. A használat természetét illetően az utóbbi katalógusok mutatják, hogy a termékeket ellátták a B és a C2 korábbi védjegyekkel.
- 24 A beavatkozó elismerte a tárgyalás során, hogy a katalógusok semmilyen adatot nem tartalmaznak a használat jelentőségével kapcsolatban. Ráadásul nem tartotta fenn azt az érvelést, mely szerint a használat bizonyítéka védjegyeinek a spanyol piacon való ismertségének tényéből következik. Kiemeli mindenesetre, hogy csak annak bizonyítása fontos, hogy a B és a C2 korábbi védjegyek használata nem fiktív használat, melynek egyetlen célja, hogy azokat a lajstromban fenntartsa. A beavatkozó szintén a meghallgatáson hozzátette, hogy az OHIM gyakorlata szerint olyan tárgyilagos bizonyítékokkal kell szolgálni, mint például a katalógusok vagy a számlák. Elmondta, hogy számlái csupán a termékek megnevezését tartalmazzák a védjegy megjelölése nélkül, mivel kizárólag Krafft védjeggyel ellátott termékeket helyezett forgalomba olyan módon, hogy a védjegy nem különbözteti meg választékának különböző termékeit. A beavatkozó tehát olyan korábbi védjegyei használatának reklámanyagokkal történő bizonyítását választotta, melyeket az OHIM előtti eljárás során nyújtott be.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 25 Ahogyan az a 40/94 rendelet kilencedik preambulumbekzdéséből következik, a jogalkotó úgy ítélte meg, hogy a korábbi védjegyoltalom csak akkor igazolható, ha azt valóban használták. Ezzel a preambulumbekzdéssel összhangban a 40/94 rendelet 43. cikkének (2) és (3) bekezdése előírja, hogy a közösségi védjegybejelentő kérheti annak bizonyítását, hogy a korábbi védjegyet a felszólalás tárgyát képező védjegybejelentés meghirdetését megelőző öt évben ténylegesen használták azon a

területen, melyen oltalmat élvez (az Elsőfokú Bíróság T-39/01. sz., Kabushiki Kaisha Fernandes kontra OHIM-Harrison [HIWATT] ügyben 2002. december 12-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-5233. o.] 34. pontja).

26 Ahogyan az a Bíróság C-40/01. sz. Ansul-ügyben 2003. március 11-én hozott ítéletének (EBHT 2003., I-2439. o.) 43. pontjából következik, valamely védjegy akkor képezi tényleges használat tárgyát, ha alapvető rendeltetésének megfelelően használják: hogy a védjegy biztosítsa azon áruk vagy szolgáltatások eredetének azonosíthatóságát, amelyekre vonatkozóan a védjegyet lajstromozták, abból a célból, hogy ezeknek az áruknak és szolgáltatásoknak piacot hozzon létre vagy tartson fenn, kivéve a szimbolikus jellegű használatot, amelynek egyetlen célja a védjegy által létrehozott jogok fenntartása. Ebben a vonatkozásban a védjegy tényleges használatának követelménye megkívánja, hogy a védjegyet — úgy, ahogyan az a vonatkozó területen oltalom alatt áll — nyilvánosan és a külvilág felé használják (az Ansul-ügyben hozott ítélet 37. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-174/01. sz., a Goulbourn kontra OHIM-Redcats [Silk Cocoon] ügyben 2003. március 12-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-789. o.] 39. pontja).

27 A 2868/95 rendelet 22. szabályának (2) bekezdése értelmében a használat bizonyításának a korábbi védjegy használatának helyére, időtartamára, jelentőségére és természetére kell kiterjednie.

28 Az Elsőfokú Bíróság úgy ítélte meg továbbá, hogy egy védjegy tényleges használata nem bizonyítható azonban valószínűsítésekkel vagy feltételezésekkel, hanem konkrét és objektív körülményeken kell alapulnia, amelyek igazolják a védjegy tényleges és elegendő használatát az érintett piacon (a fent hivatkozott HIWATT-ügyben hozott ítélet 47. pontja).

29 E megfontolások fényében mérlegelni kell, hogy az adott ügyben a fellebbezési tanács a jog téves alkalmazása nélkül ítélte-e meg azt, hogy a beavatkozó bizonyította a „motorolajok és –zsírok; kenőanyagok” (4. osztály), valamint az „építési habarcsok és kiegyenlítő pépek” (19. osztály) vonatkozásában a B és a C2 korábbi védjegyek tényleges használatát. Az Elsőfokú Bíróság e tekintetben megjegyzi, hogy a beavatkozó nem kifogásolta, hogy a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a

korábbi védjegyeket egyedül azon termékek vonatkozásában lajstromozták, melyek használatát a fellebbezési tanács előtt a beavatkozó ténylegesen bizonyított, nem pedig azon termékek teljes csoportja vonatkozásában, amelyekbe e termékek beletartoznak, és amelyek vonatkozásában e korábbi védjegyeket lajstromozták. Ami a C1 korábbi védjegyet és a B és a C2 korábbi védjegyek által jelölt további termékeket illeti, mivel a beavatkozó nem cáfolta a fellebbezési tanács azon megállapításait, melyek szerint ezek vonatkozásában a védjegyek használata nem bizonyított, e megállapítások nem képezik jelen jogvita tárgyát.

30 Előzetesen meg kell állapítani, hogy mivel a közösségi védjegybejelentést 1998. április 27-én tették közzé, az öt éves időtartam 1993. április 27-től 1998. április 26-ig terjed. Továbbá mivel a B és a C2 korábbi védjegyek spanyol lajstromozás oltalmát élvezik, az érintett terület Spanyolország területe. Ebből az következik, hogy a beavatkozónak azt kell bizonyítania, hogy korábbi védjegyeit a spanyol piacon 1993. április 27. és 1998. április 26. között használta.

31 A fellebbezési tanács a megtámadott határozat 14. pontjában úgy ítélte meg, hogy nincs oka kétségbe vonni annak tényét, hogy a beavatkozó által bemutatott katalógusok az e katalógusokban szereplő, védjeggyel ellátott termékek forgalomba hozatalát tükrözik a releváns időszakban. Úgy ítélte meg továbbá a megtámadott határozat 16. pontjában, hogy a releváns időszakba tartozó időpontokban megjelent katalógusok – amelyek bemutatják a felszólaló által forgalmazott termékeket, továbbá a védjegyet, amelyen formában oltalom alatt áll, valamint a védjegynek a termékeken való alkalmazásának módját; amelyek tartalmazzák a felszólaló képviselőinek listáját, és amelyek kapcsolatot mutatnak a felszólaló és azon védjegy között, melynek ő jogosultja –, elégséges módon bizonyítják, hogy a 40/94 rendelet 43. cikke (2) bekezdése szerint a korábbi védjegyet ténylegesen használták.

32 Ez az érvelés téves, mivel vélelmeken alapul.

- 33 A 26. pontban idézett ítélkezési gyakorlatból következik, hogy meg kell vizsgálni, hogy a beavatkozó bizonyította-e az OHIM előtti eljárás során, hogy a B és a C2 korábbi védjegyeket abban a formában, amelyben oltalomban részesültek, használták-e nyilvánosan a releváns területen és a külvilág felé abból a célból, hogy piacot teremtsenek vagy őrizzenek meg azon termékek számára, melyeket e védjegyek jelölnek. A 2868/95 rendelet 22. szabályának (2) bekezdése értelmében a bizonyításnak ki kell terjednie a használat jelentőségére. Végül nem elegendő, hogy a védjegy tényleges használata valószínűsíthető vagy hihető legyen, hanem e használatra bizonyítékot kell szolgáltatni.
- 34 Az adott ügyben a fellebbezési tanács előtt bemutatott katalógusok nem bizonyítják sem annak tényét, hogy e katalógusokat lehetséges spanyol vevőkör számára terjesztették, sem az esetleges terjesztésük jelentőségét, sem a védjegy által megjelölt termékek tényleges eladásának mennyiségét. A beavatkozó nem szolgáltatott olyan bizonyítékokkal alátámasztott adatokat, amelyek e tekintetben lehetővé teszik hasznos következtetések levonását. Valójában e katalógusok pusztán léte már valószínűvé vagy hihetővé tenné annak tényét, hogy a korábbi védjegyekkel ellátott termékeket forgalmazták, vagy legalább a releváns területen eladásra kínálták, de ezt a beavatkozó nem tudná bizonyítani.
- 35 Következésképpen azt kell megállapítani, hogy a fellebbezési tanács jogi hibát követett el, amikor – anélkül, hogy azokban a kérdésekben feltétlenül döntött volna, hogy a katalógusok elegendő adatot tartalmaznak-e a „motorolajok és -zsírok” és az „építési habarcsok és kiegyenlítő pépek” kapcsán vagy a használat időtartamának vonatkozásában — úgy ítélte meg, hogy a beavatkozó által benyújtott katalógusok elegendő bizonyítékul szolgálnak.
- 36 Következésképpen a felperes első jogalapja megalapozott. Ennek megfelelően a fellebbezési tanács tévesen adott részben helyt a beavatkozó azon kérelmének, amelyet ez utóbbi a felszólalási osztály határozata ellen nyújtott be. Ebből az következik, hogy hatályon kívül kell helyezni a megtámadott határozatot, amennyiben az helyt adott a beavatkozó fellebbezési tanács előtti kérelmének a közösségi védjegy-bejelentési kérelemben foglalt „ipari olajok és zsírok; kenőanyagok;

tüzelőanyagok (beleértve a motorbenzineket) és a világító anyagok” (4. osztály) és „nem fém építőanyagok; nem fémből készült merev építési csövek; aszfalt, szurok és bitumen” (19. osztály) áruk vonatkozásában.

A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított második jogalapról

A felek érvei

- 37 A felperes úgy ítéli meg, hogy a fellebbezési tanács a két, kérdéses megjelölés összehasonlító vizsgálatát tévesen végezte el.
- 38 A korábbi védjegyek először is egyben szó- és ábrás védjegyek, melyek egy piros, kék és fehér színű négyzetből állnak, mely két egyenlő részre van felosztva, a felső része a piros háttérre fehérrel felírt „krafft” szóból, alsó része pedig egy kék felületből áll. Még ha felperes el is ismeri, hogy a korábbi védjegyek megkülönböztető és domináns eleme a „Krafft” elnevezés, kiemeli, hogy a fellebbezési tanács tévesen ítélte meg úgy, hogy e grafikai elemet az átlagos fogyasztó teljesen figyelmen kívül hagyja, és elfelejti.
- 39 Másodszor, a felperes emlékeztet arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a védjegyet a maga egészében észlelik. Az átlagos fogyasztó nem végzi el a védjegy egyes részleteinek vizsgálatát. Ebből kiindulva felperes cáfolja a fellebbezési tanács egyes elképzelését, mely szerint a spanyol fogyasztó a lajstromoztatni kívánt védjegyet a „vita” és „kraft” részekre bontaná fel. Ezen felül, még ha feltételezzük is, hogy a fogyasztó elvégzi ezt a vizsgálatot, akkor sem hagyná ki a „vita” kifejezést és jegyezné meg csak a „kraft” kifejezést. E tekintetben felperes kiemeli, hogy a „vita” szó a védjegybejelentésben szereplő áruk tekintetében nem leíró jellegű. Előadja, hogy ha

igaz is, hogy egy összetett védjegy részét képező elem, amely a megjelölt termék tekintetében leíró jellegű, nem tekinthető a védjegy domináns elemének, ezt az elvet nem lehet jelen ügyben alkalmazni. Ebből kiindulva a „vita” szó nem másodrangú. Felperes szerint ebből az következik, hogy az ütköző védjegyek ábrás és szóelemeik szempontjából megkülönböztetésükhöz elegendő eltérést mutatnak.

40 Harmadszor a felperes úgy véli, hogy az ütköző megjelölések hangzásban elegendő módon különböznek abból a tényből kifolyólag, hogy a lajstromoztatni kívánt megjelölést „vitakraft”-nak míg a korábbi megjelölés szóelemét „krafft”-nak ejtik.

41 Végezetül felperes úgy ítéli meg, hogy a kérdéses megjelölések között egyértelmű fogalmi különbség van. A korábbi megjelöléseket a spanyol fogyasztó egyszerű fantáziánévként észleli. A lajstromoztatni kívánt megjelölés viszont az életerő (spanyolul: „vitalidad”) gondolatát, vagy akár az életbevágó melléknevet (spanyolul: „vital”) társítja.

42 Az OHIM és a beavatkozó teljes egészében elfogadja a fellebbezési tanács érvelését.

43 A beavatkozó különösen kiemeli, hogy a „vita” előtag egy hétköznapi fogalom, amely gyenge megkülönböztető képességgel rendelkezik, továbbá spanyolul a „vitakraft” kiejtésekor a hangsúly a „kraft” szótagra esik.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 44 Minthogy a felperes első jogalapja megalapozott, csupán a lajstromoztatni kívánt megjelölés és a tényleges használat bizonyítási követelménye alól mentesülő A1 és A2 korábbi védjegyek (a továbbiakban: korábbi védjegyek) összetéveszthetőségét kell mérlegelni, mivel a közösségi védjegybejelentés meghirdetésekor, kevesebb mint öt éve kerültek lajstromozásra (40/94 rendelet 43. cikkének (2) és (3) bekezdése).
- 45 A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt.
- 46 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint összetéveszthetőséget okozhat az, ha a közönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól, vagy adott esetben gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak.
- 47 Ezen ítélkezési gyakorlat szerint az összetéveszthetőséget átfogóan kell értékelni az alapján, hogy az érintett vásárlóközönség milyen képet alkot a megjelölésről és a szóban forgó árukról vagy szolgáltatásokról, és figyelembe kell venni valamennyi, a jelen ügyre jellemző tényezőt, különösen a megjelölések és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függőséget (lásd az Elsőfokú Bíróság T-162/01. sz., Laboratorios RTB kontra OHIM — Giorgio Beverly Hills [GIORGIO BEVERLY HILLS] ügyben 2003. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2821. o.] 31–33. pontját, valamint az idézett ítélkezési gyakorlatot).

- 48 Meg kell jegyezni, hogy a fellebbezési tanácsnak a termékek hasonlóságával kapcsolatos megállapításait sem a felperes, sem a beavatkozó nem vitatta. Innentől pedig a kereset kimenetele attól függ, hogy a megjelölések hasonlósága miatt fennáll-e az összetévesztés veszélye. A megjelölések hasonlóságának vizsgálata valamennyi a közösségi védjegybejelentésben szereplő, a Nizzai Megállapodás szerinti 1. és 3. osztályába tartozó terméket érinti, továbbá a „porfelszívó, portalanító és porlekötő termékeket” (4. osztály), melyeket a fellebbezési tanács az A2 korábbi védjegy által védett, a 3. osztályba tartozó „tisztító-, fényesítő-, súroló-, és csiszológépekhez” hasonlónak ítélte.
- 49 Az állandó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az összetéveszthetőség átfogó mérlegelésénél az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlóságát illetően a megjelölések által keltett együttes benyomást kell alapul venni, különösen a megkülönböztető és domináns jegyeik figyelembe vételével (lásd az Elsőfokú Bíróság T-292/01 sz., Phillips-Van Heusen kontra OHIM — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS) ügyben 2003. október 14-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-4335. o.] 47. pontját, valamint az idézett ítélkezési gyakorlatot).
- 50 Először is a korábbi védjegyek vizuális szempontja kapcsán a fellebbezési tanács helyesen állapította meg, hogy e védjegyek domináns elemét — ábrás jellegük ellenére — a „Krafft” szó képezi. Valójában a korábbi megjelölések ábrás elemei, tudniillik egyrészt a „Krafft” szó grafikája, másrészt a kék és piros téglalapok, nem elég jelentősek ahhoz, hogy a fogyasztónak e megjelölések szóeleménél jobban az emlékezetében maradjanak.
- 51 A lajstromoztatni kívánt megjelölést egy spanyolnyelvű fogyasztó számára egy — két elemből álló — szó alkotja, melynek első eleme a „vita” kifejezésből, második eleme pedig a „kraft” kifejezésből áll. A fellebbezési tanács helyesen ítélte meg, hogy egy szómegjelölést észlelő fogyasztó azt olyan szóelemekre osztja, melyek számára adott jelentéssel bírnak vagy általa ismert szavakra hasonlítanak. Így egy spanyolnyelvű

fogyasztó a „vita” szót az „életerő” vagy „életbevágó” (spanyolul: „vitalidad” vagy „vital”) szavakra való utalásként észleli. Ezzel ellentétben, még ha a „kraft” kifejezés bizonyos nyelveken, köztük németül, „erőt” is jelent, e kifejezésnek spanyol nyelven nincs meghatározott jelentése.

- 52 Az Elsőfokú Bíróság emlékeztet arra, hogy főszabály szerint egy fantáziaszó jobban magára vonja a fogyasztó figyelmét (lásd, ebben az értelemben, az Elsőfokú Bíróság T-6/01. sz., Matratzen Concord kontra OHIM — Hukla Gemany [MATRATZEN] ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4335. o.] 43. pontját, melyet a Bíróság C-3/03. P. sz., Matratzen Concord kontra OHIM ügyben 2004. április 28-én hozott végzésével [EBHT 2004., I-3657. o.] helyben hagyott). Az Elsőfokú Bíróság megállapította továbbá, hogy általában a fogyasztók az összetett védjegy részét képező leíró elemet nem tekintik a védjegy által keltett összbemérés megkülönböztető és meghatározó elemének (az Elsőfokú Bíróság T-129/01. sz., José Alejandro kontra OHIM — Anheuser-Busch [BUDMEN] ügyben 2003. július 3-án hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2251. o.] 53. pontja). Hasonló megállapításokat alkalmaznak azon elemekre, amelyek nagyon általános, a különböző termékek vagy szolgáltatások nagy választékához kapcsolható, azok jó minőségére utaló jelentéssel bírnak. Az Elsőfokú Bíróság úgy ítéli meg, hogy a spanyol közönség számára a „vita” szó az elemeknek ebbe a csoportjába tartozik.
- 53 Ebből az következik, hogy a lajstromoztatni kívánt megjelölés domináns elemét a második, „kraft” rész alkotja abból a tényből kifolyólag, hogy egy fantáziaszóról van szó, és hogy a célközönség számára a megjelölés első részének, a „vita” szónak kevésbé jelentős megkülönböztető képessége van.
- 54 A hangzásbeli szempont kapcsán, a korábbi védjegyeket „Krafftnek” ejtik. A lajstromoztatni kívánt megjelölés viszont három szótagból („vi”, „ta” és „kraft”) áll. Az 52. és 53. pontban kifejtett okok miatt a célközönség a lajstromoztatni kívánt megjelölés utolsó szótagját, tudniillik a „kraft” szót a „VITAKRAFT” szóbeli megjelölés meghatározó elemeként érzékeli.

- 55 Ebből az következik, hogy akár vizuális, akár hangzásbeli szempontból a lajstromoztatni kívánt megjelölés meghatározó jegye, a „kraft” és a korábbi védjegyek szóeleme, a „Krafft” nagyon hasonlóak, sőt azonosak, a „Krafft” szó dupla f-je nem mutat sem hangzásbeli, sem elegendő vizuális eltérést ahhoz, hogy a korábban említett elemek vizuális hasonlóságát kiküszöbölje.
- 56 A fogalmi szempont kapcsán igaz, hogy a „vita” szó az „életerő” gondolatára vagy az „életbevágó” melléknévre utal, a VITAKRAFT megjelölés azonban továbbra sem rendelkezik meghatározható jelentéssel spanyol nyelven. Mivel sem a lajstromoztatni kívánt védjegynek, sem a korábbi védjegyeknek nincs ezen a nyelven meghatározott jelentésük, semmilyen fogalmi különbség nem állapítható meg a két megjelölés kapcsán.
- 57 Ebből az következik, hogy a spanyolnyelvű fogyasztókból álló célközönség számára, a kérdéses megjelölések vizuálisan és hangzásban is hasonlóak. Mivel a kérdéses védjegyek által jelölt termékek azonosak vagy nagyon hasonlóak, a fellebbezési tanács a jog téves alkalmazása nélkül állapította meg a „Krafft” elemet magukba foglaló korábbi védjegyek és a lajstromoztatni kívánt VITAKRAFT védjegy összetéveszthetőségét valamennyi a közösségi védjegybejelentésben szereplő, az 1. és 3. osztályba tartozó termékkel, valamint a 4. osztályba tartozó „porfelszívó, portalanító és porlekötő termékekkel” kapcsolatban.
- 58 Következésképpen a felperes második jogalapját el kell utasítani.
- 59 Ebből az következik, hogy a kereset annyiban megalapozott, hogy a fellebbezési tanács helytelenül ítélte úgy meg, hogy a beavatkozó bizonyította a „motorolajokat és -zsírokat, kenőanyagokat” (4. osztály) jelölő B és az „építési habarcsokat és kiegyenlítő pépeket” (19. osztály) jelölő C2 korábbi védjegyek tényleges használatát. Következésképpen a megtámadott határozatot hatályon kívül kell helyezni annyiban, amennyiben az a beavatkozónak a fellebbezési tanács előtti fellebbezésének helyét

adott a védjegybejelentésben szereplő „ipari olajok és zsírok; kenőanyagok; tüzelőanyagok (beleértve a motorbenzineket) és világítóanyagok” (4. osztály) és „nem fém építőanyagok; nem fémből készült merev építési csövek; aszfalt, szurok és bitumen” (19. osztály) áruk tekintetében. Ezt meghaladó részében a keresetet el kell utasítani.

A költségekről

- ⁶⁰ Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján részleges pernyertesség esetén az Elsőfokú Bíróság elrendelheti a költségeknek a felek közötti megosztását, vagy határozhat úgy, hogy mindegyik fél maga viselje saját költségeit.
- ⁶¹ Jelen esetben a felperes, valamint az OHIM és a beavatkozó is részben pervesztes lett. Következésképpen el kell rendelni, hogy mindegyik fél maga viselje saját költségeit.

A fenti indokok alapján,

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (második tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) Az Elsőfokú Bíróság a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) 2002. szeptember 4-i határozatát**

(R 506/2000-4. és R 581/2000-4. sz. összevont ügyek) hatályon kívül helyezi annyiban, amennyiben az a beavatkozóknak a fellebbezési tanács előtti fellebbezésének helyt adott a védjegybejelentésben szereplő „ipari olajok és zsírok; kenőanyagok; tüzelőanyagok (beleértve a motorbenzineket) és világítóanyagok” (4. osztály) és „nem fém építőanyagok; nem fémből készült merev építési csövek; aszfalt, szurok és bitumen” (19. osztály) áruk tekintetében.

- 2) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.

- 3) A felek maguk viselik saját költségeiket.

Pirrung

Meij

Forwood

Kihirdetve Luxembourgban, a 2004. október 6-i nyilvános ülésen.

H. Jung

hivatalvezető

J. Pirrung

elnök